

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ТАДЖИКСЬКИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ШИРИНШО
ШОХТЕМУР (РЕСПУБЛІКА ТАДЖИКИСТАН)
ФЕДЕРАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ АГРАРНОЇ ЕКОНОМІКИ (АВСТРІЯ)**

Міжнародна науково-практична конференція

**АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА:
ДОСЯГНЕННЯ, РОЛЬ, ФАКТОРИ РОСТУ**

**Інноваційні психолого-педагогічні,
лінгвістичні та правові засади аграрної науки
в умовах міжкультурної аграрної
комунікації**

26 жовтня 2023 року

Біла Церква
2023

УДК 378:63:001:80:34(063)

Шуст О.А., д-р екон. наук, ректор.

Варченко О.М., д-р екон. наук.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Мірзоєв Т. К., канд. с.-г. наук.

Аріас Р., д-р філософії.

Гассемі Нейжад Ж., д-р філософії.

Ковальчук І.В., канд. юрид. наук.

Тимощук О.Г., канд. юрид. наук.

Резнік В.Г., старший викладач.

Качан Л.М., канд. с.-г. наук.

Ластовська І.О., канд. с.-г. наук.

Олешко О.Г., канд. с.-г. наук.

Відповідальна за випуск – **Олешко О.Г.**, канд. с.-г. наук.

Інноваційні психолого-педагогічні, лінгвістичні та правові засади аграрної науки в умовах міжкультурної аграрної комунікації: матеріали міжнародної науково-практичної конференції. 26 жовтня 2023 р. м. Білоцерківський НАУ 70 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

плану її реалізації у 2022-2024 роках». Режим доступу URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1153-2022-%D1%80#Text>.

2. Про внесення змін до Кримінального, Кримінального процесуального кодексів України та інших законодавчих актів України щодо удосконалення видів кримінальних покарань. Закон України №3342- IX від 23 серпня 2023 року . Режим доступу URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3342-IX#Text>

УДК 341.322.5

СОКИРИНСЬКА О.А., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет, Україна

sokirinska.oksana@gmail.com

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ВІЙСЬКОВИХ ЗЛОЧИНЦІВ ВІДПОВІДНО ДО НОРМ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА

Стаття присвячена проблемам настання кримінальної відповідальності за міжнародні військові злочини, правовому регулюванню цих питань, діям держав всього світу щодо попередження подібних випадків.

Ключові слова: військовий злочинець, військовий злочин, Міжнародний кримінальний суд, військовий трибунал, міжнародний конфлікт, конфлікт не міжнародного характеру.

SOKIRINSKA O.A., PhD in Law

Bila Tserkva National Agrarian University, Ukraine

sokirinska.oksana@gmail.com

WAR CRIMINALS PURSUIT IN ACCORDANCE WITH THE INTERNATIONAL HUMANITARIAN LAW STANDARDS

The paper deals with the issues of criminal liability for international war crimes, law regulating of these issues, the actions of the world authorities aimed to prevent the cases.

Key words: military criminal, military crime, international criminal military tribunal, international conflict, local conflict.

Приєднуючись до Женевських конвенцій, держави беруть на себе зобов'язання застосувати законодавчі заходи, що необхідні для покарання осіб, які винні у суттєвих порушеннях цих Конвенцій. Крім цього, держави повинні або самі здійснювати кримінальне переслідування осіб, що підозрюються у скоєнні суттєвих порушень цих договорів, або передати їх іншій державі для проведення судового процесу. Особи які винні у скоєнні серйозних порушень, або військові злочинці, повинні переслідуватись у судовому порядку в будь який час і в будь якому місці. Саме виконання цього завдання й покладається на держави.

Як правило, кримінальне законодавство будь якої держави застосовується тільки по відношенню до кримінальних правопорушень, що відбулися на її території чи скоєні громадянами цієї країни. У цьому зв'язку Міжнародне гуманітарне право пішло набагато далше у своєму впливі, оскільки воно вимагає від держав розшукувати та карати всіх осіб, що були дотичні та винні у скоєнні серйозних порушень, незалежно від їх громадянства чи місця скоєння кримінального правопорушення. Цей принцип має назву «принцип універсальної юрисдикції». Він має вирішальне значення для забезпечення ефективної боротьби з серйозними порушеннями.

Такі переслідування можуть здійснюватись як національними судовими органами різних держав так й міжнародними судовими інстанціями. У зв'язку з цим треба згадати про Міжнародний кримінальний трибунал по колишній Югославії та Руанді, які були започатковані Радою Безпеки ООН у 1993 та 1994 роках відповідно. Це було зроблено з метою засудження осіб, що скоїли військові злочини під час конфліктів в цих країнах.

Під військовими злочинами розуміють серйозні порушення міжнародного кримінального права, що скоєні під час міжнародних збройних конфліктів та конфліктів не

міжнародного характеру. Визначення поняття таких злочинів є в різних правових документах, в тому числі й в Статуті Нюрнберзького Міжнародного військового трибуналу [1], Женевських Конвенціях 1949 року [2-5] та Додаткових протоколах [6-7] до них, Статутах і документах, які відображають судову практику Міжнародних кримінальних трибуналів, Римському Статуті Міжнародного кримінального суду [8]. У національному законодавстві та судовій практиці окремих держав також можна знайти визначення військових злочинів.

Необхідно відзначити, що Міжнародний кримінальний трибунал по колишній Югославії визнав, що відповідно до норм міжнародного права, поняття військового злочину містить серйозні порушення, що скоєні не тільки під час міжнародного військового конфлікту, але й вчинені під час військового конфлікту не міжнародного характеру. В перелік військових злочинів, що передбачені в Статуті Міжнародного кримінального суду та Статуті Міжнародного кримінального трибуналу по Руанді [9], також ввійшли злочини, що їх було скоєно у внутрішньому збройному конфлікті.

У зв'язку з вище викладеним та тією ситуацією яка склалася у світі сьогодні може виникнути питання чому норми гуманітарного права не завжди виконуються воюючими сторонами, а порушення цих норм не завжди припиняються. Дати відповідь на це питання можна по різному. Дехто вважає, що це відбувається через незнання цих норм. Інші стверджують, що причину треба шукати у самій природі війни. Треті посилаються на те, що міжнародне право, а, відповідно, й гуманітарне право, не передбачають централізованої та ефективної системи їх імплементації, а отже попередження і припинення їх порушення. Це обумовлено, поряд з іншими чинниками, сучасною структурою міжнародної спільноти.

Незалежно від того, чи йде мова про військові конфлікти, чи про мирний час, про національний чи про міжнародний характер діючого законодавства, закони порушуються, а злочини скоюються. Відчай суб'єктів щодо таких порушень та припинення будь якої діяльності, спрямованої на забезпечення більш ефективного дотримання положень гуманітарного права, заслуговує на осуд. Тому очікуючи появи більш ефективної системи санкцій досить важливо засудити такі злочини та застосувати заходи з метою їх попередження чи припинення.

З цієї точки зору, припинення військових злочинів через кримінальне переслідування злочинців, повинно розглядатися як один із заходів, що здатні імплемувати гуманітарне право на якому б рівні – національному чи міжнародному – вони не приймались. Світова спільнота зробила важливий крок на шляху до реалізації принципу невідворотності покарання. Вона створила Міжнародний кримінальний суд до компетенції якого входить розгляд справ про військові злочини, злочини проти людяності та геноцид.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Угода про кримінальне переслідування та покарання головних військових злочинців держав і Статут Міжнародного Військового Трибуналу. Лондон, 8 серпня 1945 р. *Нюрнберзький Статут*. - Електронний ресурс. – режим доступу: <https://ru.wikipedia.org/wiki>
2. Женевська Конвенція про покращення долі поранених і хворих в діючих арміях. Женева, 12 серпня 1949 р. *Перша Женевська Конвенція (1949)*. – Електронний ресурс. – режим доступу: zakon.rada.gov.ua/go/995_151
3. Женевська Конвенція про покращення долі поранених, хворих та осіб, що постраждали внаслідок кораблетроці, зі складу збройних сил на морі. Женева, 12 серпня 1949 р. *Друга Женевська Конвенція (1949)*. - Електронний ресурс. – режим доступу: zakon.rada.gov.ua/go/995_152
4. Женевська Конвенція про поведіння з військовополоненими. Женева, 12 серпня 1949 р. *Третя Женевська Конвенція (1949)*. - Електронний ресурс. – режим доступу: zakon.rada.gov.ua/go/995_153
5. Женевська Конвенція про захист цивільного населення під час війни. Женева, 12 серпня 1949 р. *Четверта Женевська Конвенція (1949)*. –Електронний ресурс. – режим доступу: <https://www.icrc.org/rus/resources/documents/misc/geneva-convention-4.htm>
6. Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року. URL: - Електронний ресурс. – режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_199#Text

7. Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв збройних конфліктів не міжнародного характеру (Протокол II), від 8 червня 1977 року. URL: – Електронний ресурс. – режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_200#Text

8. Римський Статут Міжнародного Кримінального Суду, від 17 липня 1998 р. – Електронний ресурс. – режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/go/995_588

9. Геноцид в Руанді. Як Хуту різали Тутсі. – Електронний ресурс. – режим доступу: <https://masterok.livejournal.com/4432473.html>

УДК 347.94

ПАХОМОВА А.О., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

pakhomova_a@ukr.net

ІСТОРИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВИНИКНЕННЯ МИРОВОЇ ЮСТИЦІЇ

Виникнення інституту мирової юстиції обумовлено об'єктивною необхідністю оперативного вирішення малозначних соціально-правових конфліктів на певній території.

Ключові слова: мирова юстиція, мирові судді, судді малої інстанції.

Головною метою створення мирових судів у історичному минулому було відновлення миру, спокою, справедливості та примирення сторін спору. Тому мировий суддя (його аналог) традиційно розглядається як примиритель сторін, що сперечаються, суддя совісті, зберігач миру і спокою серед обивателів.

Батьківщиною мирового суду прийнято вважати середньовічну Англію, де у 12 ст. у графствах було створено «комісії зі збереження миру», що складаються із знатних місцевих жителів. Королівська влада запровадженням цього інституту намагалася обмежити владу шерифів. Введення посади безпосередньо мирових суддів часто пов'язують з ім'ям короля Едуарда III. Мировими суддями у графствах ім'ям короля призначалися як професійні юристи, так і особи, які не мали юридичної освіти. За свою діяльність судді отримували платню, а їх кандидатури вибиралася з числа поважних людей.

Спочатку мировими суддями були переважно представники класу середніх землевласників. Однак згодом посаду мирового судді стали обіймати представники аристократії графств, які дуже сумлінно готувалися до заміщення цих посад, навчаючись в університетах. Намітилася тенденція переходу судової влади до осіб, які мають як майнові, так й соціальні переваги перед іншими жителями. На те були свої і вельми вагомими причини, що зберегли актуальність аж до ХХ століття: багаті люди графств мали ресурси і час на виконання роботи мирового судді, вони мали бажання виконувати подібну, часом складну роботу, вони мали особисте знайомство з населенням керованої території.

У ХІХ ст. робота мирових суддів фактично не оплачувалася, і навіть була пов'язана зі значними витратами, що покривалися з власних коштів мирового судді, але вона означала владу та вплив у місцевому суспільстві. Вимога про юридичну кваліфікацію судді, як і раніше, не висувалась. Обов'язковою умовою був прибуток від земельної власності. У цьому вбачалась монополія дворянства в управлінні сільськими територіями. Ситуація почала помітно змінюватися лише у другій половині ХІХ ст., коли представники середнього класу стали обіймати помітну кількість посад мирового судді [1, с. 272].

Повноваження мирових суддів були дуже різноманітними. Крім судових функцій вони виконували адміністративні та управлінські завдання. Мирові судді правили як «малі монархи». Мировий суд у Великій Британії можна охарактеризувати як локальний, державний, але з широкою участю громадськості поліцейсько-адміністративний орган охорони правопорядку.

У сучасній Великобританії діють два види мирових суддів: 1) магістрати, які виконують судові обов'язки час від часу безоплатно, на громадських засадах; 2) магістрати

ЗМІСТ

Зелінська В.А. Труднощі в організації дистанційного навчання з іноземної мови за професійним спрямуванням в сучасних реаліях освіти в Україні.....	3
Марчук В.В., Хом'як О. А. Pedagogical content of the concept of "Orientation" in the world of values....	5
Столицька С.Б. Роль автентичних документів у процесі навчання французької спеціалізованої мови.....	7
Цвид-Гром О.П. До питання акцентуаційних норм термінів ветеринарної медицини.....	9
Карпенко С.Д. Питання індивідуалізації освіти в Україні для українців: випадки впливу війни на здобуття освіти та надання освітніх послуг.....	11
Береговенко Н.С. Оцінні прикметники як спосіб вираження категорії оцінки в середньоанглійській мові (на прикладі «Кентерберійських оповідей» Джеффри Чосера).....	14
Велика К.І. Перекладацькі інструменти та ресурси.....	16
Ігнатенко В.Д. Контроль якості перекладів як важливий етап роботи перекладача.....	18
Ордіна Л.Л. Виховання особистості студента як процес культурної ідентифікації.....	20
Чернишук Ю.І. Використання комп'ютерних технологій при вивченні іноземних мов.....	22
Боньковський О.А. До питання вивчення іноземної аграрної термінології.....	24
Дорошенко І.В., Пономаренко Т.І. Психологічні особливості стресостійкості студентів аграрних спеціальностей.	25
Клочко А.О. Емпатійне лідерство як ключовий фактор у розвитку професійних компетенцій здобувачів освіти.....	27
Mykhailenko O. Literary and non-literary texts with the focus on translation.....	28
Новосад Л. С. Структура макрополя «Література» в епістолярній спадщині Лесі Українки.....	30
Пилипенко І.О. Способи досягнення максимальної адекватності перекладу англійськомовних фразеологізмів.....	32
Римар Н. Ю. Лексичні огріхи як негативне явища мовної культури особистості.....	33
Тарасюк А.М. Suggestive linguistics and linguistic suggestive influence.....	35
Резнік В.Г. Урахування вікових особливостей дітей та молоді у процесі навчання німецької мови як другої іноземної: комунікативний аспект.....	37
Трофіменко В.О. Упровадження інноваційних технологій в освітній процес фізичної культури.....	38
Шульська Н. М. Нові формати літературно-художніх видань у сучасному медіа- просторі.....	40
Тимчук І.М., Погоріла С.Г. Формування екологічних знань у студентів на заняттях з української мови (за професійним спрямуванням).....	42
Мельник Л.М., Грек І.М. Філософське осмислення феномену війни в античності.....	45
Малишко І.В. Внутрішньо переміщені особи та їх право на захист.....	46
Третяк А.М., Третяк В.М., Прядка Т.М. Вимоги закону України «Про вищу освіту» та освітніх стандартів щодо підготовки фахівців із землепорядкування.....	48
Бровко Н.І., Сімакова С.І. Запровадження пробаційного нагляду в Україні.....	50
Сокиринська О.А. Переслідування військових злочинців відповідно до норм Міжнародного гуманітарного права.....	52
Пахомова А.О. Історико-правові аспекти виникнення мирової юстиції.....	54
Самойлович А.А. Окремі питання ролі перекладача в адміністративному судочинстві.....	56
Сілецька М.О. Господарська діяльність в умовах воєнного стану.....	57
Тимошук О.Г. Організаційні засади діяльності нотаріату в Україні та країнах ЄС: порівняльний аспект.....	59
Ковальчук І.В. Новації оподаткування аграрного бізнесу.....	60
Терещук М.М. Розвиток аграрної науки: досвід європейських країн.....	62
Аргат Я.П. Інноваційна діяльність підприємств.....	64
Ломакіна І.Ю. Трудові гарантії працівників ЗСУ під час військового стану.....	65
Насіна О.І. Конфіскація земельних ділянок сільськогосподарського призначення в умовах війни...66	66